

Església parroquial de Sant Miquel

Castellgalí

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nucli antic. c/ Sant Antoni, 1.
Emplaçament: Al centre del nucli antic de Castellgalí

Coordenades:

Latitud: 41.67616
Longitud: 1.8395
UTM Est (X): 403404
UTM Nord (Y): 4614472

Classificació

Número de fitxa: 08061-4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Barroc Contemporani Historicista
Segle: XVII-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari IPA n^a 16436.
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic. Palau Episcopal. Carrer Santa Maria, 1. 08500 VIC

Fitxes associades:

[Nucli antic de Castellgalí](#)

Autor de la fitxa: Cortés Elía, Maria del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 24/05/2006 - 02:00

Descripció

Església de dues naus, una central més ampla i gran que la lateral situada al costat dret. Estan cobertes amb una volta d'imitació ogival feta de maó. En el punt de creuament dels nervis de les voltes hi ha sis claus de volta amb funció ornamental. Quatre pilars sobre els quals es recolzen uns arcs escarsers, separen la nau central de la lateral. Sota mateix de la coberta s'obren una sèrie de finestres arrodonides que juntament amb l'ull de bou de la façana, contribueixen a la il·luminació del recinte. Una motllura situada sota les finestres recorre totes les parets de la nau. En el lateral esquerre hi ha quatre capelles, definides per unes pilastres que sobresurten lleugerament del mur. La capçalera és poligonal i a l'entrada hi ha un cor. El portal és d'estil neogòtic amb arquivoltes apuntades. L'església té un campanar quadrangular tipus torre de planta quadrada i amb coronament de mirador. La façana està arrebossada, però té un sòcol de pedra ben tallada; la resta de l'aparell és obrat amb carreus força irregulars. La porta principal s'obre a ponent, a la cruïlla dels carrers Sant Antoni, Manresa i Santa Margarida. La porta és d'arc ogival amb decoració escultòrica al timpà i doble arquivolta, un ull de bou circular, i s'accedeix a través d'una escala. Al sostre de la nau lateral hi ha un medalló amb els dos sants patrons, Sant Honest i Sant Repel·lió.

Observacions:

Una llegenda explica que en Magí Pladellorens va anar a fer les amèriques quan era jove però va tornar sense fortuna. Uns anys més tard ho va intentar de nou i aquest cop va tornar ric. De retorn es va aixecar un temporal a la mar i semblava que el vaixell s'hagués d'enfonsar. En Magí es va encomanar a la Mare de Déu de Castellet i va fer la promesa d'arranjar la capella amb una part de la fortuna. La tempesta minvà i el vaixell va poder arribar al port de Barcelona. Al cap d'uns dies va explicar al rector de Castellgalí la seva prometença i aquest el va esbrincar per dedicar els diners a arreglar una capella de fóra. Així que al final va destinar una petita part a l'arranjament de l'església de Castellet i la resta a l'ampliació de la de Castellgalí. El dia de la inauguració el mossèn havia de resar el rosari i de sobte es va quedar sense veu i no va poder. La gent ho atribuï a un càstig diví.

Història

La parròquia es troba situada dins l'antic terme del castell de Castellgalí. Es creu que sempre ha estat l'església parroquial del terme, el qual és documentat des del 924. Fins el 1154 que no apareix esmentada com a parròquia de Castellgalí i hi torna el 1232. Els orígens d'aquesta església són medievals, però ha sofert diferents remodelacions i transformacions. La reforma més profunda data del segle XVII, com s'indica en una llinda de la porta situada a la capçalera (1632). El campanar, de forma quadrangular és força freqüent en les esglésies del segle XVII d'aquesta comarca. El 1896 el rector Josep Casasallès demana permís a l'Ajuntament per ampliar l'església i un ajut econòmic. Concedeixen el permís però no els diners. El finançament va anar a càrrec de Magí Pladellorens, amb direcció de l'obra de l'arquitecte modernista manresà Ignasi Oms Ponsa. Les obres es van inaugurar el 24-10-1897 amb la presència del Bisbe Morgades. En aquest moment a l'interior s'hi col·locà un altar de marbre, amb escultures de Crist, Sant Miquel i Sant Magí, realitzades per Josep Llimona però que foren destruïdes el 1936; també es feu la capella del Santíssim. A més va dotar a l'església de diferents objectes de culte, entre ells un santcrist de mida natural fet per l'escultor Josep Llimona, i l'altar major de marbre.

Les dues obres van ser destruïdes durant la Guerra Civil. A l'església hi ha una creu de volta commemorativa de l'ampliació (1897. engrandida y restaurada), i una amb les inicials de Magí Pladellorens (MP). Acabada la guerra del 1936 es va fer una nova campana per l'església. Feren servir 300 Kg. de metall i la van fondre a Vitòria. Sembla ser que hi van gravar els noms del rector i del Bisbe. Les despeses de col·locar la campana, així com els paletes i els ternals que foren necessaris, els pagà la fàbrica Carné. El 1997 es van fer una sèrie de reformes. Durant el senyoriu de Castellgalí per la família Amigant foren donades a la localitat les relíquies dels sants màrtirs Honest i Repel·lió que, des del 1692, hi són venerades; els respectiu donataris foren Francesc d'Amigant i Ferrer -germà de Josep-, canonge i vicari general de Barcelona, i el monestir de Montserrat. Des de llavors el poble els té per patrons.

Bibliografia

Fluvià, A. de (1976). Castellgalí. Els Castells Catalans, vol. V. Barcelona. Planes, J.A.; Serra, J. (1988). Història del Bages. Parcir. Manresa. Gavin, J.M. (1979) Inventari d'Esglésies. Vol. 5 Bages. Arxiu Gavin. Barcelona. Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Generalitat

